

gaa mange arbejdsløse om paa Grund af de vigende Konjunkturer og paa Grund af de værende Produktionsvanskeligheder, vilde der jo blive endnu mere Arbejdsløshed, hvis Arbejdsprisen skulde forhøjes, hvad den faktisk bliver ved at nedsætte Arbejdstiden, for saa vidt det samme Arbejde skal præsteres og Arbejderne have lige meget i Dagløn, enten Arbejdstiden er 8 eller 10 Timer. Jeg synes derfor, at den Betragtning, som det ærede Medlem for Brønderslev gjorde sig til Talsmand for, er ret logisk, er ret nærliggende. Jeg skal dog ikke fortsætte denne Betragtning, det overlader jeg til det ærede Medlem for Brønderslev, naar Tid og Lejlighed dertil gives.

Jeg ønsker kun i denne Forbindelse at gøre endnu en Bemærkning, og den skal angaa Udtalelsen af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds om, at Mordet i Allerup Bakker og de 3 Tørvearbejderes Kamp med hinanden paa Spader var et Udtryk af Raahed og Dyriskhed, som man ikke vilde have været Vidne til, hvis de paagældende Mennesker havde været i en Fagforening, det var ganske anderledes i København, der vare Arbejderne organiserede, og der forekom ikke noget saadant. Jeg ved ikke, om „Brædestablen“ og hvad de nu hedde, disse udmærkede Repræsentanter for Bøllestaben, ere Medlemmer af en Fagforening (K. M. Klausen: Det ved jeg heller ikke). Det skulde dog det ærede Medlem erkyndige sig om (K. M. Klausen: Det er der ingen Grund til). Hvorfor ikke det? Det ærede Medlem kan aldeles ikke henvise til Fagforeningsbevægelsen som moralsk velgørende. Jeg taler om den mærkværdige, uholdbare Paastand, at det, at 3 Tørvearbejdere komme op at slaas, skulde være et Bevis for, at det var nødvendigt at faa det ærede Medlem ud at organisere Landarbejderne. Det er en urigtig Paastand.

Formanden: For en ganske kort Bemærkning har det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds Ordet.

K. M. Klausen: Den opdragende Betydning, som Fagforeningsbevægelsen har haft for Københavns Arbejdere, forekommer mig blev saa klart og tydeligt konstateret i Lock-out-Aaret, da der gik 30,000 Arbejdere ledige, uden at man kan paavise en eneste Anholdelse blandt alle disse mange lediggaaende Arbejdere. Det synes jeg taler højt om, hvorledes Fagforeningsbevægelsen kan og har opdraget Arbejderne (Hør! fra Tilhørerpladsen).

Formanden: Tilhørerne ere kun Tilhørere.

Folketingsmanden for Viborg Amts 5te Valgkreds (A. Nielsen) har Ordet for en kort Bemærkning.

A. Nielsen: Jeg respekterer den københavnske Arbejderstands Holdning under Lock-ouren, men jeg protesterer mod den Betragtning, som det ærede Medlem gjorde sig til Talsmand for, nemlig at Mordet i Allerup Bakker og de tre Tørvearbejderes Slagsmaal skulde være Bevis for, at vi trænge til at faa det ærede Medlem ud at agitere paa Landet og faa dannet Fagforeningerne der.

N. Christensen: Det ærede Medlem for Saksjøbing (Rørdam) slog i Aftes ret haardt efter alle os Socialdemokrater uden Persons Anseelse, og han maa derfor finde sig i at faa Svar fra mere end en Side. Saa vidt jeg opfattede det ærede Medlem, var han af den Mening, at Socialdemokratiet og Fagforeningerne vare to Ting, som i Virkeligheden ikke havde noget med hinanden at gøre eller burde i alt Fald ikke have noget med hinanden at gøre. Men ikke desto mindre anførte det ærede Medlem en faglig Organisation, nemlig Arbejdsmandenes Forbund, til Skræk og Advarsel for Socialdemokratiets Administration. Det forekommer mig nu at være urigtigt, naar man ikke vil anerkende, at Fagforeningerne og Socialdemokratiet høre sammen, saa at anføre en faglig Organisation som Bevis for, at Socialdemokratiet ikke er, som det skal være. Det forekommer mig at være det samme, som om en Socialdemokrat vilde angribe Venstrepartiet og saa ikke vilde angribe det politiske Parti, men Landboernes økonomiske Organisationer. Det er nemlig omtrent det samme Forhold, der er mellem disse Organisationer og Venstrepartiet som mellem Fagforeningerne og Socialdemokratiet. Landboernes økonomiske Organisationer bestaa hovedsagelig af Venstremænd, og det er vel ikke saa ualmindeligt, at der ogsaa efter fattig Lejlighed drives Venstrepolitiker der. Fagforeningerne bestaa af Socialdemokrater og ledes som Regel ogsaa af Socialdemokrater, saa Forholdene ere ikke saa vidt forskellige. Men jeg tror ikke, at Venstremænd ville være glade ved, at vi, naar vi fandt for godt at angribe dem, da rettede vort Angreb mod Landboernes økonomiske Organisationer.

Det ærede Medlem har imidlertid nu rettet Angrebet mod Socialdemokratiet,